

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 25 lipca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État – Francja) – Messer France SAS, dawniej Praxair / Premier ministre, Commission de régulation de l'énergie, Ministre de l'Économie et des Finances, Ministre de l'Environnement, de l'Énergie et de la Mer

(Sprawa C-103/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Harmonizacja przepisów podatkowych – Dyrektywa 92/12/EWG – Artykuł 3 ust. 2 – Dyrektywa 2003/96/WE – Artykuły 3 i 18 – Opodatkowanie produktów energetycznych i energii elektrycznej – Podatki akcyzowe – Istnienie innego opodatkowania pośredniego – Warunki – Uregulowanie krajowe przewidujące podatek na usługę użyteczności publicznej w zakresie energii elektrycznej – Pojęcie „szczególnego celu” – Przestrzeganie minimalnego poziomu opodatkowania)

(2018/C 328/13)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Messer France SAS, dawniej Praxair

Druga strona postępowania: Premier ministre, Commission de régulation de l'énergie, Ministre de l'Économie et des Finances, Ministre de l'Environnement, de l'Énergie et de la Mer

Sentencja

- 1) Artykuł 18 ust. 10 zdanie drugie dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej należy interpretować w ten sposób, że do dnia 1 stycznia 2009 r. przestrzeganie minimalnych poziomów opodatkowania przewidzianych przez tę dyrektywę stanowiło wśród zasad opodatkowania energii elektrycznej przewidzianych przez prawo Unii jedyny obowiązek nałożony na Republikę Francuską.
- 2) Artykuł 3 ust. 2 dyrektywy Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania należy interpretować w ten sposób, że ustanowienie innego podatku pośredniego ciężącego na energii elektrycznej nie jest uzależnione od wdrożenia zharmonizowanego podatku akcyzowego oraz że ponieważ podatek taki jak sporny w postępowaniu głównym nie stanowi takiego podatku akcyzowego, jego zgodność z dyrektywami 92/12 i 2003/96 powinna być oceniana w świetle warunków ustanowionych w art. 3 ust. 2 dyrektywy 92/12, aby mogły istnieć inne podatki pośrednie zmierzające do osiągnięcia szczególnych celów.
- 3) Artykuł 3 ust. 2 dyrektywy 92/12 należy interpretować w ten sposób, że podatek taki jak omawiany w postępowaniu głównym można zaklasyfikować jako „inny podatek pośredni” z uwagi na jego cel związany z ochroną środowiska, który zmierza do finansowania dodatkowych kosztów związanych z obowiązkiem zakupu zielonej energii, z wyłączeniem jego celów spójności terytorialnej i społecznej, takich jak geograficznie ujednolicone taryfy i obniżenie cen energii elektrycznej dla gospodarstw domowych znajdujących się w trudnej sytuacji finansowej oraz celów wyłącznie administracyjnych, w szczególności finansowania kosztów związanych z funkcjonowaniem administracyjnym organów lub instytucji publicznych, takich jak médiateur national de l'énergie oraz Caisse des dépôts et consignations, z zastrzeżeniem dokonania przez sąd odsyłający weryfikacji przestrzegania przepisów podatkowych mających zastosowanie na potrzeby podatku akcyzowego.
- 4) Prawo Unii należy interpretować w ten sposób, że odnośni podatnicy mogą dochodzić częściowego zwrotu podatku takiego jak omawiany w postępowaniu głównym w proporcji odpowiadającej części osiągniętych z tego podatku wpływów nieprzeznaczonych na szczególne cele, pod warunkiem że ów podatek nie został przerzucony przez owych podatników na ich własnych klientów, czego weryfikacji powinien dokonać sąd odsyłający.

⁽¹⁾ Dz.U. C 161 z 22.5.2017.